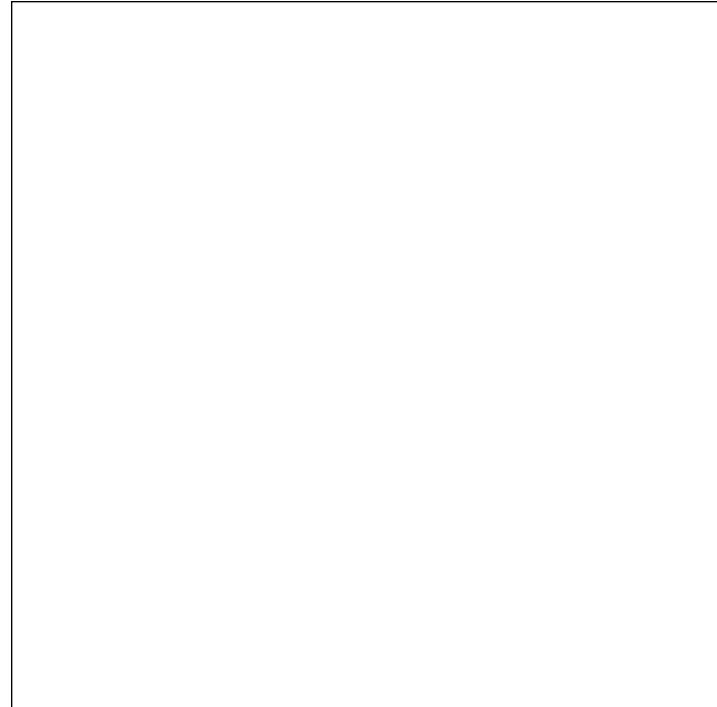

(uten bilde)

- III nivå 2
- tyrkisk / bokmål
- Nahide Büsra Ertekin
- Carol Liddiment
- Basilio Gimó, David Ker

Neden su aygírlariniin tūyléri yok / Hvorfor
Hvorfor fioðhester ikke har hár

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkес i Nоргее.

Overrett av: Nahide Büsra Ertekin (tr), Espen
Illustrert av: Carol Liddiment
Skrevet av: Basilio Gimó, David Ker

Neden su aygírlariniin tūyléri yok / Hvorfor
fioðhester ikke har hár

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

Bir gün, Tavşan nehir kenarında yürüyordu.

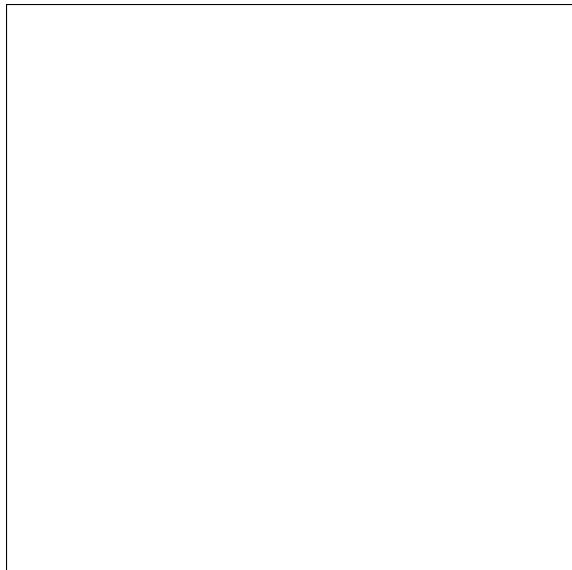
...

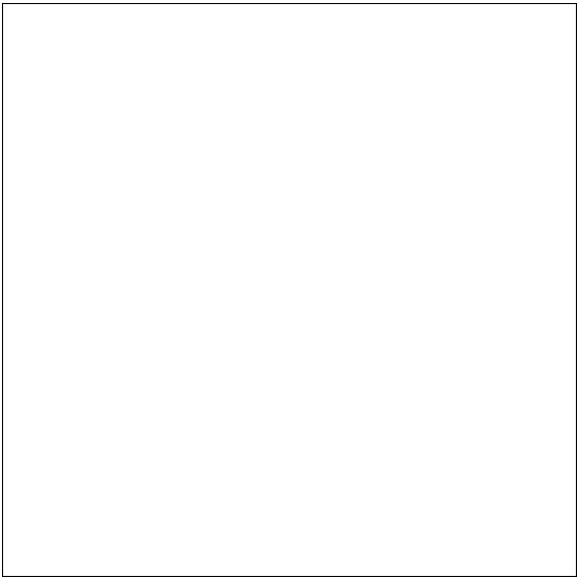
En dag gikk Kanin langs elvebredden.

Foldhest var der også. Hun gik en tur og
spiste litt fint grønt græs.

...

Gezip dolasmak ve güzel yessil otlaradan yemek
İgin Su Aygiri da orada idi.

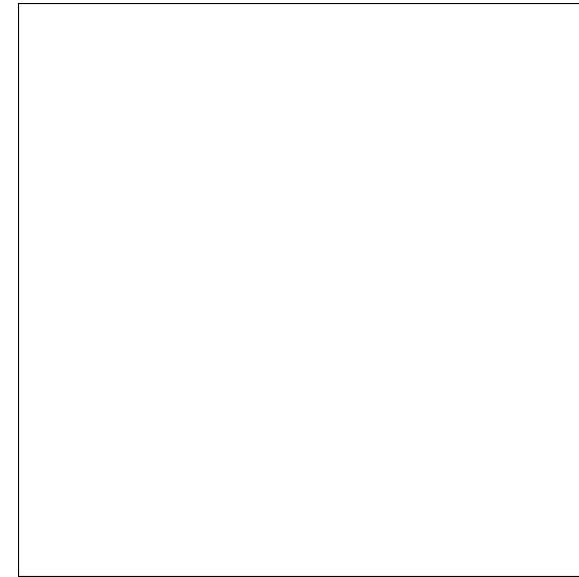

Su Aygırı, Tavşan'ın orada olduğunu görmedi, ve yanlışlıkla Tavşan'ın ayağına bastı. Tavşan Su Aygırına bağırmaya başladı. "Sen, Su Aygırı! Ayağıma bastığını göremiyor musun?"

...

Flodhest så seg ikke for, så hun var uheldig og tråkket på foten til Kanin. Kanin skrek og begynte å rope til Flodhest: "Hei, Flodhest! Ser du ikke at du tråkker på foten min?"

Tavşan, Su aygırı'nın tüyleri yandığı için mutluydu. Ve bugün bile, su aygırı, ateşten korkusu yüzünden, asla su kenarından uzağa gitmiyor.

...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brant. Og den dag i dag, av frykt for ilden, går ikke flodhesten langt fra vannet.

Floðhest begynté á gráte og lóp mot vannet.
Alt hæret hennes brant opp í ilden. Floðhest
græt: „Hæret mit har brent opp í ilden! Du
brente ait hæret mitt! Hæret mit er bort! Det
værre, værre hæret mitt!“

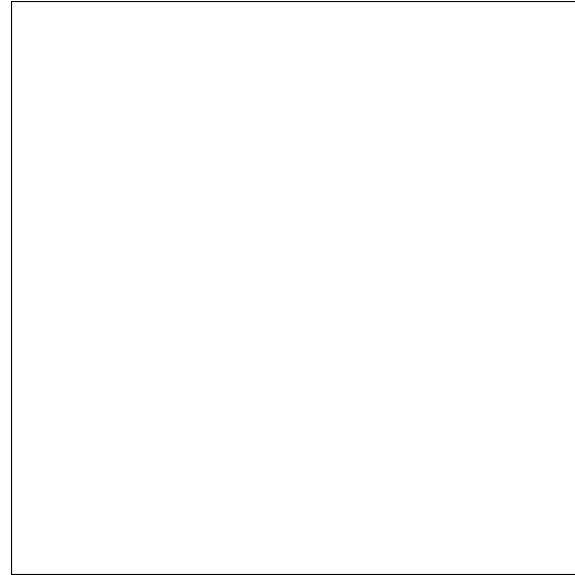
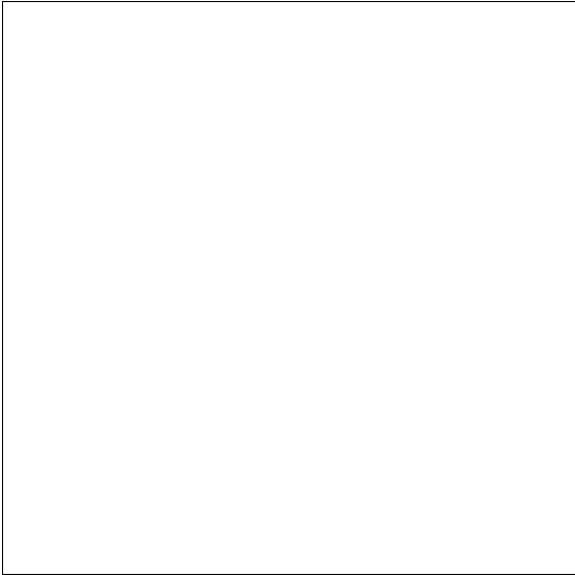
...

Su Aygiri ağlamaya başladi ve suya doğru
aygiri ağlamaya devam etti, „Tüylərim atəşte
kostu. Tülm tüyləri atəş tarafından yanmıştı. Su
yandı! Tüylərimin hepsi gitdi! Benim güzəl
tüylərim!“

...

Floðhest ba om unskyldning til Kaniin: „Jeg er
lei meg, vennen min, jeg så deg ikke. Vær så
snill á tilgi meg!“ Men Kaniin ville ikke høre, og
han ropte til Floðhest: „Du gjorde det med
vilje! En dag kommer du til á fá sei! Dette
kommer til á straffe seg!“

Su Aygiri, Tavşandan özür diledi, „Çok özür
dilerim. Seni görmedim. Lütfen beni affet!“
Ama Tavşan Su Aygirini dinlemedi ve Su
Aygirini yüzüne karşı bagirmaya devam etti,
„Sen bunu bilerek yaptin! Gün gelecek
görecəksin! Sen bunu ödəyecəksin!“

Tavşan Ateş’ı bulmaya gitti, ve dedi ki “Git, ve ot yemek için sudan çıktığında Su Aygırı’nı yak. O benim üzerime bastı”. Ateş cevapladi, “Problem değil Tavşan, arkadaşım benim. Ne istiyorsan yapacağım.”

...

Da dro Kanin for å finne Ild, og han sa: “Dra og brenn Flodhest når hun kommer ut av vannet for å spise gress. Hun tråkket på meg!” Ild svarte: “Ikke noe problem, Kanin, vennen min. Jeg skal gjøre akkurat det du ba meg om.”

Ardından, Su Aygırı nehirden uzakta ot yediği bir zaman “Harr” diye Ateş birden alev aldı. Alevler Su Aygırı’nın tüylerini yakmaya başladı.

...

Senere spiste Flodhest gress langt fra elvebredden da det plutselig sa ”svsj!” Ild ble til flammer. Flammene begynte å brenne håret til Flodhest.